

[Damgaard Nielsen]

andet interessant forhold, når man vil røre ved renteindtægter. I Danmarks Statistik, som jeg forstår er brugt også her, er der jo en sjov ting, der hedder renteindtægter og rentefradrag, og dér kan vi se indtil flere gange, at rentefradragene er mere end dobbelt så store som renteudgifterne. Jeg kunne forstå, om man fra VS' side havde interesseret sig lidt for den side af sagen, for det kunne være vældig spændende at finde ud af, hvor man finder de rentefradrag, som er større end renteindtægterne, men de ligger nok i banker og sparekasser og selskaber rundt omkring.

Men som fattig landmand alle mine dage er det jo også interessant med det rentefradrag, som jeg og masser af mine kolleger overhovedet ikke kan udnytte, for det er jo en betingelse for at kunne udnytte et rentefradrag, at man har noget at trække det fra. Nu får vi høre, om skatteministeren har et forslag til forbedring. Jeg ville da ikke være afvisende over for, at man lavede en frivillig ordning her. Jeg kunne forestille mig, at man udstedte nogle kreditforeningsobligationer lydende på f.eks. 5 pct., og så måtte låntageren gøre sig klart, at netop den låneserie ingen fradrag giver, ligesom til gengæld køberen af obligationerne kunne regne med, at renteindtægterne var skattefrie, for det er netop en af de ting, som skattereformen med 50 pct.s reglen kunne åbne mulighed for, når plus og minus skal opveje hinanden.

Jeg vil foreslå, at der udstedes nogle obligationer, som jeg ikke tror behøver at være på over 5 pct. for at blive solgt til pari, fordi der jo stadig væk er en del mennesker, som har lidt ondt i skatten med deres 60 eller 70 i marginalprocent, og som derfor ville være interesseret i at købe 5 pct.s obligationer til kurs 100, når de var skattefrie.

Albrechtsen (VS):

Det, der er kommet nærmest en egentlig seriøs erkendelse af det problem, som rejses med dette forslag, er hr. Thofts indlæg, som der godt nok også var nogle misforståelser i, men som dog byggede på erkendelsen af, at det er grundlæggende uretfærdigt og urimeligt, at denne omfordelingsordning til gavn for de bedst stillede og til ugunst for de dårligst stillede skal fortsætte uændret.

Jeg vil gerne spørge hr. Stavad, som mente, at det politisk set var en dårlig idé at gå i gang med en rentefradragsreform, om han så mener, at den kolossale skævhed, der er i disse fradrag fordeling på indkomstgrupperne, er rimelig og forsvarlig, og om den bare skal fortsætte.

Er hr. Stavad klar over, at skatteydere med bruttoindtægter på mellem 200.000 og 300.000 kr. efter skattestatistikken fra 1983 havde et gennemsnitligt skattefradrag på 56.336 kr., mens skatteydere med bruttoindtægter på mellem 100.000 kr. og 150.000 kr. i gennemsnit kun havde et fradrag på godt 14.000 kr., altså omkring 40.000 kr. mindre. De fik altså over 20.000 kr. mindre i støtte i gennemsnit pr. person, end de bedrestillede fik.

Og så har jeg endda ikke nævnt de yderligste indtægtskategorier. Går man helt ud i de yderste indtægtskategorier, altså dem, der stort set ingen bruttoindkomst havde, var der næsten heller ikke noget fradrag, mens de, der havde de allerstørste indtægter, havde enorme fradrag.

Det ved hr. Stavad jo godt. Vi betaler alle – især dem, der har de almindelige og dårlige indkomster – til, at de højeste indtægter kan få disse enorme fordele. Det kan hr. Stavad ikke benægte. Men hr. Stavad kan selvfølgelig have den politiske opfattelse, at det er noget, der ikke skal gøres noget ved, at den omfordeling fra de dårligere stillede til de bedst stillede, som dag for dag foregår via dette rentefradragssystem, bare skal fortsætte uanfægtet. Det kan man politisk beslutte, hvis man går ind for et samfund, der skal være skævere og skævere. Men jeg havde den opfattelse, at Socialdemokratiets mål med dette samfund var nøjagtig det modsatte, nemlig at man skulle gå i retning af større lighed, og skal man gå i retning af større lighed, kan man ikke forsvare ordninger, der opkræver pengene hos alle skatteydere for så i stor skala at give dem til dem, der har de højeste indkomster.

Jeg vil også spørge hr. Stavad om noget andet i samme sammenhæng. Når man nu vil gennemføre Socialdemokratiets program, »Danmark for hele folket«, er det vel efterhånden et problem, at alle de skatteforslag, vi kommer med, og som påviser, hvor der er midler til at finansiere udgifterne i dette program, bliver afvist. For mig står det efterhån-